

Nr 221.

Av fru **Andrén m. fl.**, om befrielse från nöjesskatt för god barnfilm.

1949 års filmkommitté avgav redan i december 1952 sitt andra betänkande, Barn och film, i vilket man framlagt vissa förslag dels till statliga stödåtgärder åt svensk barnfilmproduktion, dels lämpliga åtgärder för att underlätta införandet och visandet av god utländsk barnfilm. Handhavandet av dessa stödåtgärder skulle enligt kommitténs förslag läggas på ett av Kungl. Maj:t tillsatt barnfilmråd på sex personer. Detta råd skulle även för upplysnings- och forskningsändamål bedriva en juryverksamhet tillsammans med grupper av barn, verka för bildandet av ett barnfilmarkiv samt på olika vägar främja god barnfilm. Då detta förslag ej torde kunna omedelbart realiseras, är det önskvärt, att en försöksverksamhet omedelbart kommer till stånd under förslagsvis tre år. Man bör därvid bygga vidare på den praktiska försöksverksamhet, som redan bedrivs av den sedan 1948 verksamma barnfilmkommittén, sammansatt av opolitiska och politiska kvinnorganisationer, lärar- och målsmanorganisationer. Den plats, som filmen har bland barnens fritidssysselsättningar och dess inverkan på barnens utveckling och fostran, gör att man måste anse den vara ett vitalt samhällsproblem, vilket icke bara gäller städernas befolkning utan hela landets. Det är därför av vikt, att man genom effektiv försöksverksamhet skaffar sig erfarenheter, som kan ligga till grund för ett långtidsprogram på detta område.

1949 års filmkommitté föreslår som produktionsbefrämjande åtgärder dels nöjesskatteåterbäring, dels direkt ekonomiskt stöd i form av produktionslån. Härför kräves att det existerar någon institution, där man kan fastställa vilka filmer, som är värda stöd. Erfarenheter på detta område har barnfilmjuryn, som arbetar med bedömning av film på grundval av barnens reaktioner samt studerar filmpåverkan på barn i olika åldrar. Barnfilmjuryn är ett arbetsorgan inom barnfilmkommittén, som arbetar huvudsakligen med frivilliga krafter. Man har en livlig upplysningsverksamhet i hithörande problem i skilda delar av landet. De senaste åren har behovet av råd och upplysningar vuxit starkt, vilket gör att man med nuvarande arbetsresurser ej kan motsvara anspråken om hjälp.

Vad beträffar skatteåterbäring föreslår kommittén, att denna även bör kunna ges utländsk film, varvid särskild hänsyn bör tagas till att sådan film för yngre åldrar förses med svenskt tal eller svensk speaker, då det

visat sig att barn under 11 år endast i undantagsfall kan läsa och tillgodogöra sig en filmtext.

De förslag, som betänkandet innehåller, samt barnfilmkommitténs strävan att få fram ett urval av god barnfilm, har redan inom filmproduktionen i landet åstadkommit ett intresse för att få fram bättre barnfilm samt förväntningar att få statligt stöd i dessa strävanden. Det vore lyckligt, om möjlighet finnes redan nu att ta vara på detta positiva intresse hos produktionen genom att införa befrielse från nöjesskatt för god barnfilm.

Granskningen och rätten att bevilja befrielse från nöjesskatt bör utövas av statens biografbyrå. Barnfilmjuryn bör därvid givetvis fortsätta att fungera och man bör tillgodogöra sig de erfarenheter, som barnfilmkommittén vunnit under sin verksamhet som bedömare av barnfilm.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

1. att riksdagen måtte besluta nöjesskattebefrielse för god barnfilm under en försöksperiod av tre år;
2. att statens biografbyrå får bemyndigande att under försöksperioden bevilja sådan nöjesskattebefrielse, varvid statens biografbyrå skall samråda med barnfilmkommittén och barnfilmjuryn fortsätter att fungera som undersökningsorgan.

Stockholm i januari 1954.

Gunnel Olsson.

Elsa Ewerlöf.

Ingrid Andrén.

Stig F. Hansson

i Örnarp.
